

Rozdział 2

Nagrody uznaniowe

§ 10. 1. Policjantowi można przyznać nagrodę uznaniową za wzorowe wykonywanie zadań służbowych, przejawianą inicjatywę w służbie oraz podnoszenie kwalifikacji zawodowych.

2. Nagrodę, o której mowa w ust. 1, można przyznać w szczególności za dokonanie czynu świadczącego o odwadze policjanta oraz za służbę w trudnych warunkach, wymagających znacznego nakładu pracy.

3. Nagrodę uznaniową wypłaca się w terminie 14 dni od dnia podjęcia decyzji o jej przyznaniu.

Rozdział 3

Zapomogi

§ 11. 1. Policjantowi, którego warunki materialne uległy znacznemu pogorszeniu, w szczególności wskutek klęski żywiołowej, choroby, śmierci osoby bliskiej lub w przypadku zaistnienia innych zdarzeń losowych, można przyznać zapomogę pieniężną.

2. Przy przyznawaniu zapomogi należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na sytuację materialną policjanta i jego rodziny.

3. Zapomogi przyznają przełożeni, o których mowa w § 12, z własnej inicjatywy, na wniosek bezpośredniego przełożonego policjanta, organizacji związku zawodowego policjantów bądź zainteresowanego policjanta.

4. Zapomogę wypłaca się w terminie 14 dni od dnia podjęcia decyzji o jej przyznaniu.

Rozdział 4

Właściwość przełożonych

§ 12. 1. Nagrody roczne i uznaniowe oraz zapomogi przyznają, z zastrzeżeniem ust. 2—6, przełożeni,

o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

2. Komendantowi Głównemu Policji i jego zastępcom nagrody roczne i uznaniowe oraz zapomogi przyznaje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

3. Komendantom wojewódzkim Policji (Komendantowi Stołecznemu Policji), komendantowi Wyższej Szkoły Policji oraz komendantom szkół policyjnych i ich zastępcom nagrody roczne i uznaniowe oraz zapomogi przyznaje Komendant Główny Policji.

4. Policjantom pełniącym służbę w Komendzie Głównej Policji nagrody uznaniowe i zapomogi przyznają dyrektorzy komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji.

5. Przełożeni, o których mowa w ust. 1—4, mogą upoważnić kierowników podległych im jednostek lub komórek organizacyjnych do przyznawania nagród uznaniowych i zapomóg.

6. Komendant Główny Policji oraz komendanci wojewódzcy Policji (Komendant Stołeczny Policji) mogą przyznawać nagrody uznaniowe i zapomogi wszystkim podwładnym policjantom, z wyłączeniem swoich zastępców — każdy na terenie swojego działania.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 lipca 1999 r. w sprawie warunków przyznawania policjantom nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg (Dz. U. Nr 66, poz. 747).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
K. Janik

790**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 20 czerwca 2002 r.

w sprawie rodzaju, zakresu oraz sposobu przeprowadzania przeszkolenia specjalistycznego do mianowania na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej.

Na podstawie art. 55 ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554

i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 45, poz. 498, Nr 106, poz. 1149 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przeszkolenie specjalistyczne wymagane do mianowania na pierwszy stopień oficerski Straży Gra-

nicznej, zwane dalej „przeszkoleniem specjalistycznym”, prowadzone jest w zakresie:

- 1) służby granicznej,
- 2) kontroli ruchu granicznego,
- 3) operacyjno-śledczym,
- 4) logistycznym,
- 5) specjalności morskich.

2. Przeszkolenie specjalistyczne może być prowadzone także w innym zakresie niż określony w ust. 1, jeżeli będą tego wymagały potrzeby służby.

§ 2. Przeszkolenie specjalistyczne organizują i przeprowadzają ośrodki szkolenia Straży Granicznej, zwane dalej „ośrodkami szkolenia”.

§ 3. 1. Przeszkolenie specjalistyczne jest prowadzone w formie stacjonarnego lub zaocznego kursu oficerskiego.

2. Przeszkolenie specjalistyczne składa się z części teoretycznej oraz praktycznej (praktyk zawodowych) i kończy się egzaminem na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej.

3. Praktyki zawodowe, o których mowa w ust. 2, przeprowadzane są w jednostkach organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej, oddziałach, strażnicach, granicznych placówkach kontrolnych i dywizjonach Straży Granicznej.

4. Program przeszkolenia specjalistycznego opracowują komendanci ośrodków szkolenia, który po zaakceptowaniu przez dyrektora jednostki organizacyjnej

Komendy Głównej Straży Granicznej właściwej w sprawach kadr i szkolenia zatwierdza Komendant Główny Straży Granicznej.

§ 4. 1. Funkcjonariusz składa egzamin, o którym mowa w § 3 ust. 2, przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Komendanta Głównego Straży Granicznej na wniosek dyrektora jednostki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej właściwej w sprawach kadr i szkolenia.

2. Szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania egzaminu oficerskiego oraz działania komisji egzaminacyjnej, o której mowa w ust. 1, określa regulamin nauki ustalony przez komendanta ośrodka szkolenia.

§ 5. Funkcjonariusz, który odbył przeszkolenie specjalistyczne i zdał egzamin na pierwszy stopień oficerski Straży Granicznej, otrzymuje dyplom ukończenia tego przeszkolenia.

§ 6. Do funkcjonariuszy, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia odbywają przeszkolenie specjalistyczne w ośrodkach szkolenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 7. Przepisy rozporządzenia stosuje się od dnia 16 czerwca 2002 r.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
K. Janik

791

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 20 czerwca 2002 r.

w sprawie warunków pokrywania kosztów pogrzebu funkcjonariusza Straży Granicznej ze środków właściwego organu Straży Granicznej oraz określenia członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy.

Na podstawie art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 45, poz. 498, Nr 106, poz. 1149 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Koszty pogrzebu funkcjonariusza Straży Granicznej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, którego śmierć nastąpiła na skutek wypadku pozostającego

w związku ze służbą, właściwy organ Straży Granicznej pokrywa poprzez zorganizowanie pogrzebu albo zwrot kosztów pogrzebu.

2. Koszty pogrzebu funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ Straży Granicznej pokrywa poprzez zorganizowanie pogrzebu na wniosek rodziny zmarłego funkcjonariusza lub z własnej inicjatywy, jeżeli zmarły nie pozostawił rodziny.

§ 2. Koszty pogrzebu pokrywają w szczególności wydatki na:

- 1) zorganizowanie pogrzebu,
- 2) ogłoszenie nekrologu w prasie,